

Entrevista a Pasqual Maragall, president de la Generalitat

“Al Parlament hi ha molta més vida i és més visible que mai”

- **Hem superat l'equador de la VII Legislatura i és moment de fer-ne els primers balanços. Com la definiria?**

Com una legislatura fructífera. El gruix i el contingut de l'acció de govern així ho donen a entendre, i confirmen les expectatives de l'inici del mandat. El motor de la governació a Catalunya està a ple rendiment. És cert que moltes de les iniciatives del Govern es troben en ple procés, i o bé s'estan tramitant o bé tot just comencen a arrencar en la seva aplicació.

Per valorar adequadament una acció de govern calen, com a mínim, els tres o quatre anys que implica tota política pública, des del moment que es pensa i es dissenya fins al moment que s'avalua. Però, tanmateix, crec que està essent una legislatura altament positiva.

- **En aquests dos anys, el Govern ha aprovat 42 projectes de llei i en té una quinzena en tràmit. Són xifres similars a les d'altres legislatures, però sovint es critica la lentitud en l'aprovació de noves lleis. Com valora l'activitat legislativa del Govern?**

Allà on alguns poden veure lentitud, altres hi veiem la prudència necessària per garantir el debat i reforçar el consens i els instruments que han de bastir propostes de llei veritablement efectives. L'acció de l'actual Govern de Catalunya no ha estat reactiva i vol defugir la precipitació. No sóc partidari d'avaluar l'activitat parlamentària pel pes del paper de les lleis aprovades, sinó pel nombre de problemes a què es dona resposta o pel grau de qualitat de l'acció pública que significa tota decisió en forma de llei. Més lleis no garanteixen, per si mateixes, la qualitat d'una acció de govern.

MARIA ESPELUS

- **Destaqui dues de les lleis que s'han aprovat al Parlament durant aquests dos anys i digui'n el perquè?**

La Llei de barris i la Llei de creació de llars d'infants de qualitat. Són lleis d'extensió reduïda i d'abast transcendental. En el marc del que preveu la Llei de barris ja hem aprovat dues convocatòries, amb ajudes per a barris de trenta municipis. De la Llei de llars d'infants, hem signat més de dos-cents convenis amb ajuntaments, amb l'objectiu d'arribar a les 30.000 noves places de llars d'infants.

- **Queden gairebé dos anys de legislatura. Quines són les prioritats legislatives del Govern?**

La segona part de la legislatura mantindrà quatre prioritats de govern: primera, la garantia d'uns nivells més bons de seguretat ciutadana i justícia; segona, la millora de la qualitat dels serveis que ja són universals, com ara la salut i l'educació; tercera, la universalització dels serveis socials i d'atenció a les persones dependents; i quarta, la millora de l'equitat i l'eficiència del nostre sistema de benestar, orientant-lo al cicle vital de les persones.

Per desenvolupar aquests objectius, hi haurà les iniciatives legislatives necessàries, entre les quals podem destacar la Llei de serveis socials, que acaba de passar el tràmit d'aprovació de l'avantprojecte al Consell Executiu, la Llei de prestacions econòmiques i la reforma de l'Institut Català de la Salut.

- **Entre els compromisos de l'Acord del Tinell hi ha el de convertir el Parlament en el centre de la vida política. Creu que s'està aconseguint?**

"Aquesta, està essent una legislatura altament positiva"

I tant! Si vostè compara el rol que durant molts anys havia desenvolupat el Parlament i el que està tenint aquesta legislatura veurà que la diferència és extraordinària. El nombre de preguntes al president i al Consell Executiu ha augmentat considerablement. Al Par-

lament s'ha discutit i s'ha elaborat la llei primera, l'Estatut. Hem abordat, després de vint-i-cinc anys, la reforma del reglament de la cambra. I hem reconegut la figura del cap de l'oposició. Al Parlament hi ha molta més vida i és molt més visible del que ho havia estat mai, més enllà del nombre de lleis aprovades.

- **Un altre objectiu de la legislatura és acostar la vida parlamentària a la ciutadania, incentivar la participació ciutadana. Com es podrien apropar la política i la gent?**

Els ciutadans saben que el Parlament, el que passa i es discuteix a la cambra, és important. No estic d'acord amb una visió excessivament pessimista i negativa de la relació entre ciutadania i Parlament. Ho podem constatar tant en els grans moments recents de la política catalana com en el dia a dia de la nostra governació. La gent s'interessa i s'informa del que passa a les institucions que els governen. Crec, a més a més, que l'obertura del Parlament a la ciutadania s'ha vist reforçada per l'entrada en funcionament del Canal Parlament.

- **Aquesta ha estat una legislatura amb canvi de papers al Parlament. Com valora el paper que està jugant l'oposició?**

No ho tenia fàcil. Però crec que va admetent que fer el paper d'oposició no vol dir, només, estar reclamant contínuament la dissolució de la cambra i la convocatòria avançada d'eleccions. Perquè en mas-

sa moments he notat que CiU i PP tenien una certa pressa per acabar la legislatura, frisaven per precipitar com fos un trencament de la coalició de govern. No obstant això, també hi ha hagut moments de més apropament i de col·laboració decisiva. La negociació del nou Estatut n'ha estat un bon exemple, després que tots els grups parlamentaris, fins i tot el del PP, treballassin al si de la Comissió de Reforma Estatutària.

- Si demà poguéssim tornar a iniciar la legislatura, què canviaria, què li agradaria que el Govern fes diferent?

Estic força satisfet de com s'està aplicant el Pacte de Govern signat per PSC, ERC i ICV. Probablement, seria desitjable menys soroll gratuït i més tranquil·litat en l'escena política. Tots plegats hem de combatre la temptació de considerar noticable només la polèmica desmesurada. I encara menys la crispació. Hem d'anar aprenent que la cultura de coalició no és la mateixa que la d'un govern monocolor, però que tant l'una com l'altra són legítimes, convenients i necessàries.

“La segona part de la legislatura tindrà quatre prioritats: més seguretat ciutadana i justícia; millors serveis universals; universalitzar els serveis socials i millorar el nostre sistema de benestar”

- En els balanços dels dos primers anys de govern, l'oposició ha destacat els "sorolls" que han envoltat l'acció de govern i les diferències de criteri entre els seu membres. S'han magnificat les divergències en el tripartit?

"Hem demostrat que no s'ha de tenir por al debat polític, per més intens que pugui ser, sempre que no perdem les formes i la voluntat d'arribar a acords"

Sí, com li acabo de dir. Un dels reptes més palpables a què hem fet front en aquests dos anys ha estat la consolidació d'una veritable cultura de govern en coalició, una cultura que ha anat arrelant entre els membres del Govern, però que també ha de ser assumida per la resta de partits i pels mitjans de comunicació.

Moltes vegades, l'exteriorització del diàleg o de posicionaments diferents que s'han de consensuar és interpretada com un element de crisi o de divisió interna. Una divergència puntual es magnifica i es distorsiona injustificadament. La realitat és menys dramàtica: en societats complexes, els governs tendeixen a ser de caràcter coalicional, com a reflex de la pluralitat social. I en aquests governs, l'objectiu no és mostrar una opinió granítica i ortodoxa, sinó administrar la diversitat de veus i posicions i donar-hi cohesió.

- El Parlament català ha viscut dos anys de negociacions intenses i de discussions polítiques dures sobre l'Estatut i altres temes. S'ha acabat l'"oasi català"?

Què volem entendre per "oasi català"? Si es refereix a l'absència de debat polític i al repartiment tàcit de papers, és evident que això fa temps que va començar a canviar. Ja el 1999 demanàvem una nova etapa, en la qual es posés fi al doble llenguatge en els temes clau de país. Aquest és l'origen polític de l'actual reforma de l'Estatut. Una etapa on Catalunya proclama les seves aspiracions i ho fa a través de les diverses posicions ideològiques que hi conviuen. És la Catalunya coral que s'ha anat obrint pas en aquesta legislatura.

Ara bé, si es refereix a una manera de fer política, on el conflicte té uns límits clars, on no tot s'hi val, on l'insult està proscribit i la difamació no està consentida, això continua. Ho hem pogut constatar en la reforma de l'Estatut. Com vostè diu, negociacions intenses, discussions polítiques, etc., però al final, consensos amplis i voluntat

de construir en equip. En Carod, en Mas i en Saura i Manuela de Madre, però també en Piqué, són exemples indiscutibles d'aquesta posició. I la reacció adversa i intransigent de sectors extremistes de la resta d'Espanya n'ha estat el contrapunt. En aquests dos anys, hem demostrat que no s'ha de tenir por al debat polític, per més intens que pugui ser, sempre que no perdem les formes i la voluntat d'arribar a acords.

- **Vostè ha recuperat l'"Escolta, Espanya" que va escriure el seu avi. Creu que Espanya ha entès la proposta de nou Estatut que va sortir del Parlament català?**

I tant que l'ha entès! Malgrat la redacció prolixa del document aprovat al Parlament, hi havia un esperit evident en aquella proposta: Catalunya vol trobar un encaix en el conjunt d'Espanya adequat a la seva dimensió, i això significa, entre altres aspectes, reconèixer i ser reconegut.

Catalunya ha de ser reconeguda tal com és, com a nació al si dels pobles que formen l'estat complex que és Espanya. I al seu torn, Catalunya reconeix i reafirma què vol ser en la governació d'aquest Estat: estar en el pont de comandament. Els representants de l'Espanya plural, de l'Espanya moderna i emprenedora, ho van entendre i, amb diferents tonalitats, ho han anat acceptant, sabent que serà un factor de progrés per al conjunt d'Espanya. En canvi, els representants del centralisme i de la visió més conservadora, que també havien entès aquesta petició, s'hi han oposat fermament. No accepten una Espanya que pugui parlar en llengües diverses o que pugui expressar uns horitzons més perifèrics, no tan homogenis, una Espanya en xarxa que no sempre passa per Madrid.

"Hem de mantenir una doble actitud: la fermesa en les conviccions i la predisposició a explicar-nos"

Per contrarestar aquesta posició, per evitar que aquests sectors puguin continuar utilitzant l'anticatalanisme per atiar rancúnies irracionals en contra d'aquesta aspiració, hem de mantenir una doble actitud: la fermesa en les conviccions i la predisposició a explicar-nos sempre, a estendre la mà i a desmentir tòpics i prejudicis ancestrals. Zapatero ho va entendre a la primera i, amb ell, molta altra gent, que han acabat per esquarterar l'estratègia de la por de l'anticatalanisme. ■